

ŠTO NAS JE VIŠE, SVE JE LAKŠE

Obitelj Ljušanin

Tata Boro, mama Martina,
sinovi Jakov, Ivan, Ante, Toma i Marko
i kćerkica Marta.

Mi smo obitelj Ljušanin.

- Da, osmero nas je
- Da, imamo petoricu sinova
- Da, šesto dijete je curica

- Ne, nije nam tijesno
- Ne, nismo išli na 6. dijete jer bi moglo biti žensko
- Ne, nismo sada “stali” i ako Bog da, Marta nije zadnja

Ovo su odgovori na najčešća pitanja koja dobijemo kada nas ljudi vide zajedno, a budući da se ponavljaju više manje svakodnevno, odlučili smo predstavljanje početi upravo ovim odgovorima :)

MARTA
3 mj.

MARTINA
36 god.

BORO
40 god.

ANTE
8 god.

TOMA
6 god.

MARKO
3,5 god.

IVAN
10 god.

JAKOV
11 god.

Živimo u Zagrebu.

Svi dečki, osim najmanjeg, treniraju nogomet.

Veliki smo zaljubljenici u nogomet i jedva čekamo Europsko nogometno prvenstvo.

Volimo putovati i stvarati uspomene.

Vjerujemo da dijete neće nikada reći: "Najbolji dan u životu bio mi je kad sam 5 sati gledao u televizor.." već će reći: "*Najbolji dan u životu mi je bio kad smo avionom išli u Njemačku ili kad smo išli na rafting*"....

Putovanja s djecom znaju biti naporna, ali uspomene ostaju za cijeli život i vrijednije su od bilo kakvog dana u parku ili igranja igrice na mobitelu.

Volimo ići na bazene, more..zapravo svudje gdje se može plivati :)

Jedno od najdražih putovanja bilo je skijanje prije dvije godine kada su svi proskijali i imali smo nakon dugo vremena barem jedan pravi zimski tjedan pun snijega :)

2

Naš je raspored većinom pun i početkom tjedna mama ispisuje tablicu treninga i po tom se rasporedu ravnamo i dogovaramo tko preuzima koje obveze i kako ćemo provesti preostalo vrijeme.

Tata je zadužen za vožnju trojice školaraca do škole, a mama za dvojicu vrtićanaca.

Večer prije spremamo knjige u torbe i pripremamo sve što ćemo sutra odijeliti..tako izbjegavamo jutarnji kaos i žurbu.

A kada tata stigne na posao i mama obavi šetnju sa sekam nakon odlaska manjih u vrtić..uvijek se čuju telefonom da vide da li je sve prošlo dobro i ključno pitanje koje slijedi je: “*kakav je plan za danas*”? :)

Od ostalih stvari koje nam olakšavaju dnevne obveze svakako moramo spomenuti i plan ručkova za cijeli tjedan..time smanjujemo broj odlazaka u trgovinu i stres oko vječnog pitanja: “*što danas kuhati*?”.

Iako ovo sve zvuči jako organizirano i planski, ipak se s vremena na vrijeme dogode neke izvanredne situacije, ali smo se puno puta osvjedočili da su to situacije kada se moramo sabrati i podsjetiti se da su naše snage nikakve bez Pouzdanja.

3

Budući da je mama trenutno doma na породiljnom, većinu kućanskih poslova obavlja ona, no neke zadatke obavljaju i dečki.

Npr., bacanje smeća zadatak je koji su dečki preuzeli na sebe.

Svatko mora pospremiti svoj krevet, a vikendom se rasporedimo:

netko usisava, netko opere prozore, najmanji pomognu napuniti mašinu i sušilicu, a stariji pomognu tati kositi.

Iako to nije svima svaki puta drago i po volji, dobro znaju da ako riješe svoju kućansku i školsku obvezu mogu biti vani koliko žele, a samim time postaju zadovoljniji i uče se poslovima koji ih svakako čekaju u budućnosti.

4

Odgovor na ovo pitanje nije lagan. Tj. možemo to sažeti na ovaj način: ponavljanje, ponavljanje, ponavljanje..

Često dečki pitaju: “a, zašto mi to moramo?”..a na to im postavljamo protupitanja: “a zašto mama kuha za sve, a ne samo za sebe? A zašto vas tata vozi vikendom na sve utakmice, ako on ne igra?”

Želja nam je usaditi im osjećaj odgovornosti i brige za obaveze te da izvršenje istih neće biti samo njima na korist nego i cijeloj obitelji!

Obitelj je tim i potreban nam je timski rad kako bi obitelj živjela i opstala u miru i ljubavi!

5

Strategija je možda previše ozbiljna riječ kada se radi o obiteljskim odnosima, ali možemo ju zamijeniti s riječima “Pokušaj” ili “Nastojanje”.

Pa tako i mi pokušavamo i nastojimo osigurati kvalitetne obiteljske odnose kroz već navedena putovanja, zajedničko (već tradicionalno) gledanje filmova subotom navečer i neizostavnu molitvu krunice, kada se svatko od nas zahvali prije početka molitve, a dječje zahvale su toliko iskrene i jednostavne da se odrasli čovjek može postidjeti.

To su ti neki trenuci kada jačamo naše odnose i mekšamo “strogi” ritam života.

A možda je najslađe kada se svi zajedno okupimo oko stola i dobro najedemo i nasmijemo :)

6

Anekdota

Budući da se naše anegdote obično vežu uz putovanja odlučili smo s Vama podijeliti jednu kojoj naziv komotno može biti: ***Najkraće i najskuplje putovanje!***

Tog smo jutra spakirali sve stvari i pripremili hranu za cjelodnevni izlet na toplice u Sloveniji. Čak smo se i potpali bez previše opominjanja i nesuglasica.

Krenuli smo obilaznicom prema Sloveniji, prošli Lučko i odjednom shvatili da nešto ne štima s autom. Ispod haube se počelo dimiti.

Svi smo se uspaničarili i stali u zaustavnoj traci.

Kada smo otvorili haubu dim je izbio van a jedina pomisao u tom trenu bila je: “eksplodirat će” (gledamo puno filmova :D).

Kada smo dozvali HAK, djeca i mama odvezli su se sa stričekom iz HAK-a natrag doma, a tata je čekao vučnu službu koja je auto prebacila mehaničaru.

Pukao je blok motora!!

I tako je završilo naše najkraće i najskuplje putovanje.

Hvala Bogu da nama ništa nije bilo, a tugu za neodlaskom na toplice zatomili smo u hrani koju smo ponijeli, pa vratili i zatim i pojeli :)

Novi motor u autu podsjetnik nam je na naše neslavno putovanje i trošak istog :D

I da se vratimo na temu..Zaista nam je lakše što nas je više..Uhodaniji smo, veseliji, organiziraniji, snalažljiviji i kreativniji. A najviše od svega **BLAGOSLOVLJENIJI!**

Obitelj Ljušanin